

[Haugberg.]

møder, var udmærket. Deri er jeg også enig med det ærede medlem, men jeg er vidende om, at man ikke alle vegne ude omkring ser sådan på det, og jeg tror derfor, at man i udvalget skal søge lidt oplysning om, hvilke anker det er man har udefra mod denne paragraf, for gennem en forhandling at finde en formulering, der måske kunne tjene endnu flere parters interesser.

Det ærede medlem nævnte også den ret, som amtsråd og kommunalbestyrelse har til i mange tilfælde at udpege repræsentanter enten af deres midte eller udenfor deres midte, og det ærede medlem fremsatte den betragtning, at det vist ikke altid var så heldigt, fordi, sagde han, jeg har lagt mærke til, at man næsten altid vælger ud af sin egen midte. Det er muligt, det er sådan, men det bortforklarer ikke den kendsgerning, at den ret, de har til at vælge af deres midte eller udenfor deres midte, netop har den store betydning derved, at man mange gange kan få et hensyn opfyldt, som man ellers ikke ville kunne få opfyldt. Hvis derfor det ærede medlem ikke har nogen bestemt formulering, der er bedre, tror jeg, vi foreløbig skal blive stående ved den, der her er foreslået.

Så nævnte det ærede medlem forskellen, der var mellem § 25 og § 31, angående betalingen af særkonsulenten, og derom har den højtærede undervisningsminister udtalt sig i dag. Jeg vil ellers mene, at det ikke ville være helt ved siden af, om man på dette område lod staten betale, som den jo gør på mange andre områder, hvor der er tale om særhjælp eller særforbuds, men det kan vi få lejlighed til at drøfte videre i udvalget og måske senere få et samråd med den højtærede minister om.

Det ærede medlem hr. Karl Olsen begyndte med at tale om § 12, som den højtærede undervisningsminister også har været inde på. Det, som det ærede medlem hr. Karl Olsen særlig omtalte vedrørende § 12, var det tilsyn, som skolenævnene skulle føre. Nu er det slet ikke sådan, at det er undgået kommissionens opmærksomhed, tværtimod, netop om dette specielle tilsyn har der været stor diskussion, og man har prøvet på at finde frem til en slags definition, en slags forklaring, således at dette udtryk „tilsyn“ ikke kom til at stå helt alene og umotiveret. Det er slet ikke, fordi man ikke har været opmærksom på det, tværtimod, men hver gang man havde fundet frem til en slags forklaring eller en motivering af det, kunne man ikke komme igennem dermed, og det tror jeg er årsagen

til, at det ligesom står fuldstændig ene og forladt i forslaget. Men hvis det ærede medlem skulle vise sig at være i besiddelse af et forslag, der er bedre, og som man kan komme igennem med, er jeg meget villig til at forhandle om det i det kommende udvalg.

Det ærede medlem omtalte § 42, den paragraf, der angår lærernes afskedigelse. Det ærede medlem sagde om det udvalg, der er foreslået, at det måske var lovlig lokalt præget. Det ved jeg ikke, om man kan sige. Man kan derimod sige om det foreslåede udvalg, at det er langt bedre end det, vi hidtil har haft, for om det udvalg, der er foreslået, kan man sige, at ingen af medlemmerne er direkte part i sagen, og det er en afgørende forbedring, en forbedring, der ikke blot har betydning for lærerne, men efter min mening i ligeså høj grad for forældrene og befolkningen.

Det ærede medlem var inde på, at det udtryk, man brugte om grundlaget for at rejse en afskedigelsessag, nemlig det misforhold, som en lærer er kommet i til sin stilling som lærer, var vagt og udflydende. Og det er rigtigt. Jeg kunne føje til, at det også er farligt og har vist sig mange gange at være farligt. Men om dette udtryk gælder det, at det faktisk er kommet frem gennem årelange forhandlinger i udvalg og kommissioner, og jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at få det fjernet. Men skulle det vise sig, at det ærede medlem her var i besiddelse af de vises sten og kunne komme med et forslag, der er endnu bedre, ja så i himlens navn lad os få det frem og se på det; så finder vi nok udvej til at få det taget med.

Jeg har også nogle bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, jeg kan næsten sige på meget stærk opfordring. Jeg har aldrig været i tvivl om det ærede medlems store interesse for bevarelsen af forældrerådene og skolenævnene, og når det ærede medlem fremdrog, at Borghjerg i sin tid nærede store forventninger til disse råd og nævn, har han ret; jeg tror næsten, at disse forventninger deltes af alle. Men når det ærede medlem mener, at jeg har sagt, at forældrerådene ingen interesse havde, er det helt forkert. Jeg har sagt, at der blandt de stemmeberettigede forældre har været en stadig dalen i tilslutningen til bevarelsen af forældrerådene, og dette blev stærkt understreget af det, som blev fremført af det ærede medlem hr. Ewald Christensen, som oplyste, at nu var der ikke engang forældreråd ved 10 pct. af skolerne. Så kan man, som det allerede er nævnt her i dag, og som det ærede medlem gør det, sige, at